ושחרור. יש"ל שפיעבד עבדו לנ"מ ושחררו הלוה יש לחלוק והמלוה גובה מלוהו[ס] ממקום אחר: **נכסופכה**. שהיה לקוח זו להם מני לדשמאו כרשומי' דשמאו: **אבל למיתן דמי ומיסקל נא**. לקח שלו הן עולמי' קמ"ל: **מתני' והניחה מעוברת**. מע"פ שיש לה בנים הימנו והיא תוכלת בתרומה לא יאכלו עבדי לאן ברזל בתרומה לפי שהן של יורשים ויש לעובר בהן חלק ואין לעובר כח להאכילן בתרומה מי משום דקסבר עובר כמעי זרה זר הוא מי משום דקסבר יולד מאכיל שאין יולד אין מאכיל שנאמר (ויקרא כב) ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו קרי ביה יאכילו: **שהעובר פוסל**. הם בת הכן ניפשת ליפרשה והניחה מעוברת ואין לה לאחר פוסקה מלשוב לבית אביה כבעוריה: **ואינו מאכיל**. הם בת ישראל לכהן ומת ישראל המעוברת מהכן ולא את עובריה הם יאכלו בתרומה מפני חלקו של עובר שהעובר פוסל ואינו מאכיל דברי ר' יוסי ורבי ישמעאל ברבי יוסי אומר משום אביו הבת מאכלת הבן אינו מאכיל ה"ר"ש בן יוחי אומר זכרים יאכלו כולן נקבות לא יאכלו שמא ימצא עובר זכר ואין לבנות במקום הבן כלום מאי איריא שמא ימצא עובר זכר תיפוק ליה דנקבה נמי פסלה חדא ועוד קאמר חדא דנקבה נמי פסלה ועוד שמא ימצא עובר זכר ואין לבנות במקום הבן כלום זכרים יאכלו והאיבא עובר קסבר אין

מתני' בת ישראל שניסת לכהן ומת והניחה מעוברת לא יאכלו עבדיה בתרומה מפני חלקו של עובר[פ] שהעובר פוסל ואינו מאכיל דברי ר' יוסי אמרו לו מאחר שהעדת לנו על בת ישראל לכהן אף בת כהן לכהן ומת והניחה מעוברת לא יאכלו עבדיה בתרומה מפני חלקו של עובר: **גמ'** איבעיא להו טעמא דרבי יוסי משום דקסבר עובר במעי זרה זר הוא או דלמא יולד מאכיל שאינו יולד אינו מאכיל למאי נפקא מינה לעובר במעי כהנת מאי אמר רבה היינו טעמא דרבי יוסי דקסבר עובר במעי זרה הוא רב יוסף אמר יולד מאכיל שאין יולד אינו מאכיל מיתיבי אמרו לו לר' יוסי מאחר שהעדת לנו על בת ישראל לכהן בת כהן לכהן מהו אמר להם זו שמעתי וזו לא שמעתי אי אמרת בשלמא עובר במעי זרה זר הוא היינו דקא"ל זו שמעתי וזו לא שמעתי אלא אי אמרת יולד מאכיל שאין יולד אין מאכיל מאי זו שמעתי וזו לא שמעתי איהי היא קשיא אמר רב יהודה אמר שמואל זו דברי ר' יוסי אבל חכמים אומרים יש לו בנים אוכלים משום בנים אין לו בנים אוכלים משום אחים אין לו אחים אוכלים משום משפחה כולה זו ולא ס"ל הא א"ל שמואל לרב חנא בגדתאה[ג] פוק אייתי לי בי עשרה דאימא לך באנפייהו המזכה לעובר קנה אלא אמר זו ס"ל מאי קמ"ל דפליגי רבנן עליה דרבי יוסי ומי פליגי[ד] מתיב רבי זכאי זו עדות העיד ר' יוסי מפי שמעיה ואבטליון והודו לו אמר רב אשי מי קתני וקבלו והודו לו קתני דמסתבר טעמיה ת"ר[ה] הניח בנים אלו ואלו אוכלים הניחה מעוברת אלו ואלו אין אוכלים הניח בנים והניחה מעוברת עבדי מלוג אוכלים כדרך שהיא אוכלת עבדי צאן ברזל לא יאכלו מפני חלקו של עובר שהעובר פוסל ואינו מאכיל דברי ר' יוסי רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר משום אביו הבת מאכלת הבן אינו מאכיל ה"ר"ש בן יוחי אומר זכרים יאכלו כולן נקבות לא יאכלו שמא ימצא עובר זכר ואין לבנות במקום הבן כלום מאי איריא שמא ימצא עובר זכר תיפוק ליה דנקבה נמי פסלה חדא ועוד קאמר חדא דנקבה נמי פסלה ועוד שמא ימצא עובר זכר ואין לבנות במקום הבן כלום זכרים יאכלו והאיבא עובר קסבר אין

פוסל ואין מאכיל. נרמה לפרש שהעובר פוסל בעבדי לאין ואין מאכיל את אמו מדרורייתו לעבדים ליכא למימר פוסל בעבדי אבל ואין מאכיל בעבדי אבל יכין לתשמועין דפוסל היכי משכחת שיאכיל ובקונטרס פירש כולה מילתא לאמו ואע"ג דלעבדים קאי ס"ק שהעובר פוסל ואין מאכיל את אמו וס"ק לעבדיו דפוסל: **למאי נפקא מינה לעובר במעי כהנת**. תע"ג דע"כ דרשין הכיא דרשת דיולד מאכיל דמהאי טעמא אמרין לקמן דבת ישראל לכהן והניחה מעוברת לאו מאכיל דהתם לא שייך טעמא דעובר במעי זרה זר הוא דאפילו זר מאכיל את אמו ואפילו ממזר כדאמרין לקמן (ד' סט:) מ"מ מיבעיא ליה לענין עבדים דאיכא למימר דוקא לענין אמו דכתב בה קרא ויליד ביתו הם יאכלו דמיניה דרשין שמאכיל את אמו דרשין יולד מאכיל אבל עבדים שאוכלים מטעם קנין כספו לא קאמר קרא יולד מאכיל אפילו יולד לא:

היינו דקאמר זו שמעתי כו'. ורבנן אכיו אומרים לו כן הוו סברי לטעמא משום דיולד מאכיל: **אוכלין בשביל בעל המשפחה בולה**. ס"ם למימר לטעמא דרבנן משום לאו סבירא להו דרשא דשאין יולד אין מאכיל לגבי עבדים ולית להו נמי דעובר במעי זרה זר הוא אלא לאו סבירא להו לטעמא משום דיולד מאכיל כל המשפחה כולה היינו דקאמר זו שמעתי וזו לא שמעתי אי אמרת יולד מאכיל שאין יולד אין מאכיל מאי זו שמעתי וזו לא שמעתי איהי היא קשיא אמר רב יהודה אמר שמואל זו דברי ר' יוסי אבל חכמים אומרים יש לו בנים אוכלים משום בנים אין לו בנים אוכלים משום משפחה כולה זו ולא ס"ל הא א"ל שמואל לרב חנא בגדתאה פוק אייתי לי בי עשרה דאימא לך באנפייהו המזכה לעובר קנה אלא אמר זו ס"ל מאי קמ"ל דפליגי רבנן עליה דרבי יוסי ומי פליגי מתיב רבי זכאי זו עדות העיד ר' יוסי מפי שמעיה ואבטליון והודו לו אמר רב אשי מי קתני וקבלו והודו לו קתני דמסתבר טעמיה ת"ר הניח בנים אלו ואלו אוכלים הניחה מעוברת אלו ואלו אין אוכלים הניח בנים והניחה מעוברת עבדי מלוג אוכלים כדרך שהיא אוכלת עבדי צאן ברזל לא יאכלו מפני חלקו של עובר שהעובר פוסל ואינו מאכיל דברי ר' יוסי רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר משום אביו הבת מאכלת הבן אינו מאכיל ה"ר"ש בן יוחי אומר זכרים יאכלו כולן נקבות לא יאכלו שמא ימצא עובר זכר ואין לבנות במקום הבן כלום מאי איריא שמא ימצא עובר זכר תיפוק ליה דנקבה נמי פסלה חדא ועוד קאמר חדא דנקבה נמי פסלה ועוד שמא ימצא עובר זכר ואין לבנות במקום הבן כלום זכרים יאכלו והאיבא עובר קסבר אין

תיפוק ליה. לע"נ הוי נקבה פסלה דכיון שכל תותן שלפניו נקבות יש לעובר חלק בהן לפילו היא נקבה: אין

מז א מיי' פכ"ג מהל' תרומות הלכה כו טוש"ע אה"ע סי' פח סעיף ג:

יז ב ג מיי' פ"ח מהל' תרומות הל' ד טור יו"ד סי' שלח:

יח ד ה מיי' שם טור שם:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ומי פליגי והאמר ר' זכאי זו עדות:

מוסף רש"י

שהעובר פוסל ואינו מאכיל. כלומר שהעובר שנפסדים ישראלית מכהן בעלה שמת פוסל את העבד מלאכול בתרומה מפני חלקו, דעובר במעי זרה זר הוא ולא קניא ליה דכהן בת ישראל אין לה בעלה כהן מי דכתיב ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו, אבל עובר במעי כהנת אוכל בתרומה מפני חלקו של עובר שהוא בעלה של אמו, ואינו מאכיל את אמו שיאכל בתרומה, דקי"ל שאוכלת בתרומה בשביל כהן שבמעיה, ואע"פ שאין לו חלק בה, שהרי אוכלת בשביל עובר כהן שבמעיה, ואינו מאכיל את אמו שיאכל בתרומה, דקי"ל יולד מאכיל כל המשפחה כול